

II

(Muut kuin lainsäätämismenettelyssä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

KOMISSION DELEGOITU ASETUS (EU) 2018/990,

annettu 10 päivänä huhtikuuta 2018,

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1131 muuttamisesta ja täydentämisestä yksinkertaisten, läpinäkyvien ja standardoitujen arvopaperistamisten ja lyhytaikaisten omaisuusvakuudellisten rahamarkkinavelkakirjojen (ABCP-instrumentit), takaisinmyyntisopimuksen osana saatuja omaisuuseriä koskevien vaatimusten ja luottolaadun arviointimenetelmien osalta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon rahamarkkinarahastoista 14 päivänä kesäkuuta 2017 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1131 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 11 artiklan 4 kohdan, 15 artiklan 7 kohdan ja 22 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EU) 2017/1131 11 artiklan 1 kohdan mukaan rahamarkkinarahastot voivat sijoittaa arvopaperistamisiin tai lyhytaikaisiin omaisuusvakuudellisiin rahamarkkinavelkakirjoihin, jäljempänä 'ABCP-instrumentit'. Käytössä on erityinen kannustin sijoittaa yksinkertaisiin, läpinäkyviin ja standardoituihin arvopaperistamisiin, jäljempänä 'YLS-arvopaperistamiset', tai YLS-arvopaperistamisen mukaisiin ABCP-instrumentteihin. Koska YLS-arvopaperistamisia ja YLS-arvopaperistamisen mukaisia ABCP-instrumentteja koskevat vaatimukset sisältyvät jo Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EU) 2017/2402 ⁽²⁾, asetusta (EU) 2017/1131 olisi muutettava lisäämällä siihen ristiviittaus kyseiset vaatimukset sisältäviin asetuksen (EU) 2017/2402 säännöksiin.
- (2) Takaisinmyyntisopimukset antavat rahamarkkinarahastoille mahdollisuuden toteuttaa sijoitusstrategiaansa ja -tavoitteitaan asetuksessa (EU) 2017/1131 säädettyjen edellytysten mukaisesti. Kyseisessä asetuksessa edellytetään, että takaisinmyyntisopimuksen vastapuolen on oltava luottokelpoinen ja että vakuudeksi saatavien omaisuuserien on oltava riittävän likvidejä ja laadukkaita, jotta rahamarkkinarahastot pystyvät saavuttamaan tavoitteensa ja täyttämään velvoitteensa, jos tällaiset omaisuuserät joudutaan muuttamaan rahaksi. Vakiomuotoiset takaisinmyyntisopimukset voivat edistää tavoitteena olevaa vastapuoliriskin hallintaa. Tiettyjen lausekkeiden vuoksi takaisinmyyntisopimusten kohde-etuutena olevat omaisuuserät eivät toisinaan ole rahamarkkinarahastojen hoitajien käytössä, jolloin niistä tulee epälikvidejä. Tämän vuoksi on tarpeen varmistaa, että omaisuuserät ovat rahamarkkinarahastojen hoitajien käytettävissä maksujen laiminlyöntien tai takaisinmyyntisopimuksen ennaikaisen päättämisen tapauksissa ja että vastapuoli ei rajoita omaisuuserien myyntiä edellyttämällä ennakoilmoitusta tai -hyväksyntää.
- (3) Rahamarkkinarahastojen hoitajia ei pitäisi velvoittaa tekemään erityistä oikaisua omaisuuserän arvoon (arvonleikkausta), jos takaisinmyyntisopimuksen vastapuoleen sovelletaan unionin oikeuteen perustuvia vakavaraisuussääntöjä. Sen varmistamiseksi, että takaisinmyyntisopimusten yhteydessä annetut vakuudet ovat laadukkaita, rahamarkkinarahastojen hoitajien on sovellettava lisävaatimuksia, jos sopimuksen vastapuolta ei säännellä unionin

⁽¹⁾ EUVL L 169, 30.6.2017, s. 8.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/2402, annettu 12 päivänä joulukuuta 2017, yleisestä arvopaperistamista koskevasta kehyksestä ja erityisestä kehyksestä yksinkertaiselle, läpinäkyvälle ja standardoidulle arvopaperistamiselle sekä direktiivien 2009/65/EY, 2009/138/EY ja 2011/61/EU ja asetusten (EY) N:o 1060/2009 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 347, 28.12.2017, s. 35).

oikeudessa tai sen ei ole tunnustettu olevan vastaavasti säännelty. Unionin lainsäädännön johdonmukaisuuden varmistamiseksi arvonleikkauksia koskevien vähimmäisvaatimusten olisi oltava samat kuin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 575/2013 ⁽¹⁾ vahvistetut vastaavat vaatimukset.

- (4) Rahamarkkinarahastojen hoitajien olisi markkinatilanteen niin vaatiessa voitava soveltaa asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädettyä suurempia arvonleikkauksia, jos ne katsovat sen olevan tarpeen sen varmistamiseksi, että osana takaisinmyyntisopimuksia saadut vakuudet ovat riittävän likvidejä. Niiden pitäisi myös seurata ja tarkistaa vaaditun arvonleikkauksen määrää asianmukaisen likviditeetin varmistamiseksi erityisesti silloin, kun asetuksen (EU) N:o 575/2013 224 artiklan 1 kohdassa säädettyä arvonleikkausta tarkistetaan, tai kun omaisuuserien jäljellä oleva maturiteetti tai muut vastapuolen elinkelipoisuuteen liittyvät tekijät ovat muuttuneet.
- (5) Asetuksen (EU) 2017/1131 19 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen luottolaadun arviointimenettelyjen pitäisi olla riittävän varovaisia sen varmistamiseksi, että kaikki luottolaadun arviointia tukevat kvantitatiiviset ja kvalitatiiviset perusteet ovat luotettavia ja asianmukaisia ja soveltuvat siten sijoittamiseen hyväksyttävien instrumenttien luottolaadun arviointiin. Lisäksi olisi varmistettava, että makro- ja mikrotaloudelliset tekijät, jotka rahamarkkinarahastojen hoitajat ottavat huomioon luottolaadun arvioinnissa, ovat olennaisia määritettäessä liikkeeseenlaskijan tai sijoittamiseen hyväksyttävän instrumentin luottolaatua.
- (6) Jotta voidaan varmistaa, että instrumentit, joihin rahamarkkinarahastojen hoitajat aikovat sijoittaa, ovat riittävän laadukkaita, rahamarkkinarahastojen hoitajien olisi suoritettava luottolaadun arviointi aina kun ne aikovat tehdä sijoituksen. Rahamarkkinarahastojen hoitajien olisi ennen varsinaisen luottolaadun arvioinnin suorittamista osana luottolaadun arviointimenetelmää määritettävä selkeästi perusteet myönteisen arvioinnin antamiselle instrumenteille, joihin rahamarkkinarahasto saa sijoittaa; näin voidaan välttää se, rahamarkkinarahastojen hoitajat kiertävät asetuksessa (EU) 2017/1131 asetettua vaatimusta sijoittaa ainoastaan rahoitusvälineisiin, joista on annettu myönteinen luottolaadun arviointi.
- (7) Luottolaadun arvioinnissa käytettävien menetelmien ja perusteiden pitäisi olla johdonmukaisia, paitsi jos menetelmistä tai perusteista voidaan poiketa objektiivisin perustein. Perusteet ja menetelmät olisi kehitettävä toistuvaa käyttöä varten, eikä pelkästään tietynä ajankohtana käsiteltävää yksittäistapausta varten. Perusteiden ja menetelmien johdonmukaisen käytön pitäisi helpottaa luottolaadun arvioinnin seurantaa.
- (8) Jotta voidaan varmistaa liikkeeseenlaskijan luottoriskin sekä liikkeeseenlaskijan ja instrumentin suhteellisen maksukyvyttömyysriskin oikea määrittäminen asetuksen (EU) 2017/1131 20 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti, rahamarkkinarahastojen hoitajien olisi käytettävä markkinoilla saatavilla olevia tarkoituksenmukaisia kvantitatiivisia perusteita. Niitä ei kuitenkaan pitäisi estää käyttämästä myös täydentäviä tekijöitä, jos ne ovat tarkoituksenmukaisia.
- (9) Liikkeeseenlaskijan luottolaadun arviointi on yksi tärkeimmistä arvioinneista, sillä se on omaisuuserien laadun ensimmäinen ta. Tämän vuoksi rahamarkkinarahastojen hoitajien olisi mahdollisuuksien mukaan otettava huomioon kaikki tekijät, jotka ovat merkityksellisiä arvioitaessa instrumentin liikkeeseenlaskijaa koskevia luottoriskin kvantitatiivisia ja kvalitatiivisia perusteita.
- (10) Poikkeuksellisissa olosuhteissa, erityisesti markkinoiden stressitilanteissa, rahamarkkinarahastojen hoitajien pitäisi voida tehdä sijoituspäätöksiä, joissa sivuutetaan luottolaadun arvioinnin tuloksen, jos tällaiset sijoituspäätökset ovat sijoittajien etujen mukaisia, ja kyseiset päätökset ovat perusteltuja ja asianmukaisesti dokumentoituja.
- (11) Koska instrumenttien laatu voi vaihdella ajan mittaan, luottolaadun arviointi ei saisi olla kertaluonteinen toimenpide, vaan arviointia olisi suoritettava jatkuvasti. Lisäksi arviointiperusteita olisi tarkistettava erityisesti silloin, kun makro- tai mikrotaloudellisessa ympäristössä tapahtuu asetuksen (EU) 2017/1131 19 artiklan 4 kohdan d alakohdassa tarkoitettu olennainen muutos, joka voi vaikuttaa instrumentista annettuun voimassa olevaan luottolaadun arviointiin.
- (12) Rahamarkkinarahastojen hoitajien ei pitäisi mekaanisesti ja liiallisesti tukeutua ulkoisiin luottoluokituksiin. Luottoluokituslaitoksen laskiessa liikkeeseenlaskijan tai instrumentin luottoluokitusta tai luokitusnäkyymiä muutosta olisi pidettävä olennaisena vasta sitten, kun se on arvioitu ja suhteutettu muihin perusteisiin. Tästä syystä rahastonhoitajien olisi edelleen suoritettava omat arviointinsa, vaikka tällainen luottoluokituksen lasku tapahtuisi.
- (13) Takaisinmyyntisopimusten yhteydessä annettujen vakuuksien pitäisi olla laadukkaita eivätkä ne saisi olla vahvasti yhteydessä vastapuolen suorituskykyyn. Vakuuksia koskevan luottolaadun arvioinnin pitäisi tämän vuoksi olla myönteinen. Koska ei ole syytä eriyttää arviointeja, joita rahamarkkinarahastojen hoitajat suorittavat sijoittaessaan suoraan hyväksyttäviin omaisuuseriin tai saadessaan omaisuuseriä vakuutena, luottolaadun arviointiperusteiden tulisi olla samat kummassakin tapauksessa.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

- (14) Asetus (EU) 2017/1131 sisältää kolme valtuutusta, joiden nojalla komissio voi tämentää ja muuttaa tiettyjä kyseisen asetuksen säännöksiä. Myös näiden valtuuksien tarkoituksena on varmistaa, että rahamarkkinarahastojen varat sijoitetaan asianmukaisesti hyväksyttäviin omaisuuseriin. Kyseiset vaatimukset pitäisi sisällyttää yhteen asetukseen, jotta voidaan varmistaa niiden yhtenäisyys ja johdonmukaisuus ja antaa vaatimusten piiriin kuuluville henkilöille kokonaiskuva vaatimusten sisällöstä ja keskitetty yhteyspiste, jossa niitä koskevat tiedot ovat saatavilla.
- (15) Tämän delegoidun asetuksen soveltamispäivä olisi sovittava yhteen asetuksen (EU) 2017/1131 soveltamispäivän kanssa sen varmistamiseksi, että kaikkia sääntöjä ja vaatimuksia sovelletaan rahamarkkinarahastoihin samasta päivästä alkaen. Muutosäännöksen, joka sisältää ristiviittauksen YLS-arvopaperistamista ja YLS-arvopaperistamisen mukaisia ABCP-instrumentteja koskeviin perusteisiin pitäisi olla sama kuin asetuksen (EU) 2017/2402 soveltamispäivä,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 LUKU

YKSINKERTAISTEN, LÄPINÄKYVIEN JA STANDARDOITUJEN (YLS) ARVOPAPERISTAMISTEN TAI LYHYTAIKAISTEN OMAISUUSVAKUUELLISTEN RAHAMARKKINAVELKAKIRJOJEN (ABCP-INSTRUMENTTI) YKSILÖINNIN PERUSTEET

(Asetuksen (EU) 2017/1131 15 artiklan 7 kohta)

1 artikla

Asetuksen (EU) 2017/1131 muuttaminen

Korvataan asetuksen (EU) 2017/1131 11 artiklan 1 kohdan c alakohta seuraavasti:

"c) yksinkertainen, läpinäkyvä ja standardoitu arvopaperistaminen, sellaisena kuin se on määriteltynä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/2402 (*) 20, 21 ja 22 artiklassa säädettyjen perusteiden ja ehtojen mukaisesti, tai yksinkertainen, läpinäkyvä ja standardoitu ABCP-instrumentti, sellaisena kuin se on määriteltynä kyseisen asetuksen 24, 25 ja 26 artiklassa säädettyjen perusteiden ja ehtojen mukaisesti.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/2402, annettu 12 päivänä joulukuuta 2017, yleisestä arvopaperistamista koskevasta kehyksestä ja erityisestä kehyksestä yksinkertaiselle, läpinäkyvälle ja standardoidulle arvopaperistamiselle sekä direktiivien 2009/65/EY, 2009/138/EY ja 2011/61/EU ja asetusten (EY) N:o 1060/2009 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 347, 28.12.2017, s. 35)."

2 LUKU

TAKAISINMYNTISOPIMUKSEN OSANA SAATUIHIN OMAISUUSERIIN SOVELLETTAVAT KVANTITATIIVISET JA KVALITATIIVISET LUOTTOLAATUVAATIMUKSET

(Asetuksen (EU) 2017/1131 15 artiklan 7 kohta)

2 artikla

Asetuksen (EU) 2017/1131 15 artiklan 6 kohdassa tarkoitettuihin omaisuuseriin sovellettavat kvantitatiiviset ja kvalitatiiviset likviditeettivaatimukset

1. Asetuksen (EU) 2017/1131 15 artiklan 6 kohdassa tarkoitettujen takaisinmyyntisopimusten on täytettävä vakiintuneet markkinastandardit, ja niiden ehdoissa on annettava rahamarkkinarahastojen hoitajille mahdollisuus käyttää täysimääräisesti oikeuksiaan, jos tällaisten sopimusten vastapuoli tulee maksukyvyttömäksi tai jos sopimukset puretaan ennen aikaisesta, sekä rajoittamaton oikeus myydä kaikki vakuutena vastaanotetut omaisuuserät.

2. Asetuksen (EU) 2017/1131 15 artiklan 6 kohdassa tarkoitettuihin omaisuuseriin on sovellettava arvonleikkausta, joka on yhtä suuri kuin asetuksen (EU) N:o 575/2013 224 artiklan 1 kohdassa olevassa taulukossa 1 ja 2 tarkoitettun volatilitteettikorjauksen määrä jäljellä olevan maturiteetin aikana, kun realisointiaika on viisi päivää ja arvioitu luottoluokka korkein mahdollinen.

3. Rahamarkkinarahastojen hoitajat voivat tarvittaessa soveltaa ylimääräistä arvonleikkausta 2 kohdassa mainitun lisäksi. Arvioidessaan ylimääräisen arvonleikkauksen tarpeellisuutta rahamarkkinarahastojen hoitajien on otettava huomioon kaikki seuraavat tekijät:

a) takaisinmyyntisopimuksen vastapuolen luottolaadun arviointi;

b) riskivakuusjakso sellaisena kuin se on määritelty asetuksen (EU) N:o 575/2013 272 artiklan 9 kohdassa;

- c) liikkeeseenlaskijan tai vakuutena käytetyn omaisuuserän luottolaadun arviointi;
- d) vakuutena käytettyjen omaisuuserien jäljellä oleva maturiteetti;
- e) vakuutena käytettyjen omaisuuserien hinnan volatilitteetti.
4. Edellä olevan 3 kohdan soveltamiseksi rahamarkkinarahastojen hoitajien on otettava käyttöön selkeä arvonleikkauspolitiikka, joka mukautetaan kunkin asetuksen (EU) 2017/1131 15 artiklan 6 kohdassa tarkoitetun, vakuutena saadun omaisuuserän ominaisuuksien mukaan. Tällainen politiikka on dokumentoitava, ja sillä on perusteltava jokainen päätös, jonka mukaisesti omaisuuserän arvoon sovelletaan arvonleikkausta.
5. Rahamarkkinarahastojen hoitajien on säännöllisesti tarkistettava 2 kohdassa tarkoitettua arvonleikkausta ottaen huomioon vakuutena käytettyjen omaisuuserien jäljellä olevan maturiteetin. Niiden on myös tarkistettava 3 kohdassa tarkoitettua ylimääräistä arvonleikkausta, jos kyseisessä kohdassa tarkoitetut tekijät muuttuvat.
6. Tämän artiklan 1–5 kohtaa ei sovelleta, jos takaisinmyyntisopimuksen vastapuoli on jokin seuraavista:
- a) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU ⁽¹⁾ nojalla valvottu luottolaitos tai kolmannessa maassa toimiluvan saanut luottolaitos edellyttäen, että toiminnan vakautta koskevat valvonta- ja sääntelyvaatimukset vastaavat unionissa sovellettavia vaatimuksia;
- b) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/65/EU ⁽²⁾ nojalla valvottu sijoituspalveluyritys tai kolmannen maan sijoituspalveluyritys edellyttäen, että toiminnan vakautta koskevat valvonta- ja sääntelyvaatimukset vastaavat unionissa sovellettavia vaatimuksia;
- c) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EY ⁽³⁾ nojalla valvottu vakuutusyritys tai kolmannen maan vakuutusyritys edellyttäen, että toiminnan vakautta koskevat valvonta- ja sääntelyvaatimukset vastaavat unionissa sovellettavia vaatimuksia;
- d) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 ⁽⁴⁾ nojalla toimiluvan saanut keskusvastapuoli;
- e) Euroopan keskuspankki;
- f) kansallinen keskuspankki;
- g) kolmannen maan keskuspankki edellyttäen, että kyseisessä maassa sovellettavien toiminnan vakautta koskevien valvonta- ja sääntelyvaatimusten on tunnustettu vastaavan unionissa sovellettavia vaatimuksia asetuksen (EU) N:o 575/2013 114 artiklan 7 kohdan mukaisesti.

3 LUKU

LUOTTOLAADUN ARVIOINTIPERUSTEET

(asetuksen (EU) 2017/1131 22 artikla)

3 artikla

Asetuksen (EU) 2017/1131 19 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen sisäisten luottolaadun arviointimenetelmien validointiperusteet

1. Rahamarkkinarahastojen hoitajien on validoitava asetuksen (EU) 2017/1131 19 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut luottolaadun arviointimenetelmät edellyttäen, että ne täyttävät kaikki seuraavat vaatimukset:
- a) sisäisiä luottolaadun arviointimenetelmiä sovelletaan järjestelmällisesti liikkeeseenlaskijoihin ja instrumentteihin;
- b) sisäisillä luottolaadun arviointimenetelmillä on tukena riittävä määrä merkityksellisiä kvalitatiivisia ja kvantitatiivisia perusteita;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitos-toimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/65/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, rahoitusvälineiden markkinoista sekä direktiivin 2002/92/EY ja direktiivin 2011/61/EU muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 349).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/138/EY, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, vakuutus- ja jälleenvakuutus-toiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (Solvenssi II) (EUVL L 335, 17.12.2009, s. 1).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 648/2012, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012, OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppapitoteknistä (EUVL L 201, 27.7.2012, s. 1).

- c) sisäisissä luottolaadun arviointimenetelmissä käytettävät kvalitatiiviset ja kvantitatiiviset tiedot ovat luotettavia, ja otokset ovat riittävän suuria;
- d) asianomaisten rahamarkkinarahastojen hoitajat ovat asianmukaisesti tarkastelleet uudelleen aiemmat sisäiset luottolaadun arvioinnit, jotka on tuotettu käyttäen sisäisiä luottolaadun arviointimenetelmiä, määrittääkseen, ovatko luottolaadun arviointimenetelmät sopiva luottolaadun indikaattori;
- e) sisäiset luottolaadun arviointimenetelmät sisältävät kontrollit ja prosessit menetelmien kehittämiseksi sekä asiaan liittyvät hyväksynnit, jotka mahdollistavat riittävän kyseenalaistamisen;
- f) sisäisiin luottolaadun arviointimenetelmiin sisältyy tekijöitä, jotka ovat rahamarkkinarahastojen hoitajien näkemyksen mukaan merkityksellisiä määrittäessä liikkeeseenlaskijan tai instrumentin luottolaatua;
- g) kaikkia luottolaadun arviointeja suoritettaessa sisäisissä luottolaadun arviointimenetelmissä sovelletaan järjestelmällisesti luottolaatua koskevia keskeisiä oletuksia ja niitä tukevia perusteita, paitsi jos on objektiivinen syy poiketa tästä vaatimuksesta;
- h) sisäisiin luottolaadun arviointimenetelmiin sisältyy menettelyt sen varmistamiseksi, että tämän kohdan b, c ja g alakohdassa tarkoitetut perusteet, joilla tuetaan sisäisten luottolaadun arviointimenetelmien merkityksellisiä tekijöitä, ovat laadukkaita, luotettavia ja tarkoituksenmukaisia suhteessa arvioitavaan liikkeeseenlaskijaan tai instrumenttiin.
2. Osana sisäisen luottolaadun arviointimenetelmien validointiprosessia rahamarkkinarahastojen hoitajien on arvioitava sitä, kuinka herkkiä menetelmät ovat muutoksille menetelmien perustana olevissa luottolaatua koskevissa oletuksissa ja perusteissa.
3. Rahamarkkinarahastojen hoitajilla on oltava käytössään prosessit sen varmistamiseksi, että asetuksen (EU) 2017/1131 19 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun toteumatestauksen yhteydessä havaitut mahdolliset poikkeamat tai puutteet havaitaan ja korjataan asianmukaisesti.
4. Asetuksen (EU) 2017/1131 19 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuilla sisäisillä luottolaadun arviointimenetelmillä on oltava seuraavat ominaisuudet:
- a) niitä käytetään jatkuvasti, paitsi jos objektiivisista syistä voidaan päätellä, että sisäisiä luottolaadun arviointimenetelmiä on muutettava tai ne on lakkautettava;
- b) niihin pystytään riipeästi sisällyttämään jatkuvaan seurantaan tai uudelleentarkasteluun perustuvat havainnot, erityisesti jos muutokset rakenteellisissa makrotaloudellisissa tai rahoitusmarkkinoiden olosuhteissa voisivat vaikuttaa kyseisiin sisäisiin luottolaadun arviointimenetelmiä käyttäen tuotettuihin luottoarviointeihin;
- c) niiden avulla on pystyttävä vertailemaan aiemmin suoritettuja sisäisiä luottolaadun arviointeja.
5. Asetuksen (EU) 2017/1131 19 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja sisäisiä luottolaadun arviointimenetelmiä on parannettava viipymättä, jos validoinnin tai muun uudelleentarkastelun perusteella todetaan, että kyseisillä menetelmillä ei pystytä asianmukaisesti varmistamaan luottolaadun järjestelmällistä arviointia.
6. Sisäisellä luottolaadun arviointimenettelyllä on täsmennettävä etukäteen tilanteet, joissa sisäisen luottolaadun arvioinnin tuloksen katsotaan olevan myönteinen.

4 artikla

Perusteet asetuksen (EU) 2017/1131 20 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen liikkeeseenlaskijan luottoriskin sekä liikkeeseenlaskijan ja instrumentin suhteellisen maksukyvyttömyysriskin määrittämiselle

1. Määritettäessä asetuksen (EU) 2017/1131 20 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettua liikkeeseenlaskijan luottoriskiä sekä liikkeeseenlaskijan ja instrumentin suhteellista maksukyvyttömyysriskiä sovelletaan seuraavia perusteita:
- a) joukkovelkakirjojen hinnoittelutiedot, mukaan lukien luottomarginaalit ja vertailukelpoisten kiinteätuottoisten instrumenttien ja niihin liittyvien arvopaperien hinnoittelu;
- b) liikkeeseenlaskijaan, instrumenttiin tai toimialaan yhteydessä olevien rahamarkkinainstrumenttien hinnoittelu;
- c) luottoriskinvaihtosopimusten hinnoittelutiedot, mukaan lukien vertailukelpoisten instrumenttien luottoriskinvaihtosopimusten hintaerot;
- d) liikkeeseenlaskijaa, instrumenttia tai toimialaa koskevat maksukyvyttömyystilastot;

- e) liikkeeseenlaskijan tai instrumentin maantieteelliseen sijaintiin, toimialaan tai omaisuusluokkaan liittyvät rahoitusindeksit;
  - f) liikkeeseenlaskijaa koskevat taloudelliset tiedot, mukaan lukien toiminnan kannattavuuden suhdeluvut, korkokate, velkaantumisen mittarit ja uusien liikkeeseenlaskujen hinnoittelu, mukaan lukien mahdolliset etuoikeusasemaltaan heikommat arvopaperit.
2. Rahamarkkinarahastojen hoitajien on tarvittaessa sovellettava ylimääräisiä perusteita 1 kohdassa mainittujen lisäksi.

5 artikla

Perusteet asetuksen (EU) 2017/1131 20 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen instrumentin liikkeeseenlaskijaa koskevien kvalitatiivisten indikaattorien määrittämiseksi

1. Asetuksen (EU) 2017/1131 20 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen instrumentin liikkeeseenlaskijaa koskevat kvalitatiiviset indikaattorit on määritettävä seuraavin perustein:
- a) mahdollisista kohde-etuutena olevista omaisuuseristä tehtävä analyysi, johon on arvopaperistamisen osalta sisällytettävä liikkeeseenlaskijasta ja kohde-etuuksina olevista omaisuuseristä aiheutuva luottoriski;
  - b) liikkeeseenlaskijan arvopaperien mahdollisista rakenteellisista ominaisuuksista tehtävä analyysi, johon on strukturoitujen instrumenttien osalta sisällytettävä analyysi strukturoituun instrumenttiin liittyvästä operatiivisesta riskistä ja vastapuoliriskistä;
  - c) merkityksellisistä markkinoista tehtävä analyysi, mukaan lukien niiden volyyymi ja likviditeetti;
  - d) valtion luottokelpoisuudesta tehtävä analyysi, mukaan lukien eksplisiittiset ja ehdolliset sitoumukset sekä valuuttavarannon suuruus verrattuna valuuttamääräiseen velkaan;
  - e) analyysi liikkeeseenlaskijan hallintojärjestelmään liittyvästä riskistä, mukaan lukien petokset, sakot, oikeudenkäynnit, uudelleenlaaditut tilinpäätösasiakirjat, poikkeukselliset erät, johdon vaihtuvuus, luottojen keskittyminen harvoille asiakkaille ja tilintarkastusten laatu;
  - f) liikkeeseenlaskijasta tai markkinasektorista tehty arvopapereihin liittyvä tutkimus;
  - g) tapauksen mukaan analyysi luottoluokituksesta tai luokitusnäköystä, jotka on instrumentin liikkeeseenlaskijalle antanut rahamarkkinarahaston hoitajan valitsema Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen (EAMV) rekisteriin merkitty luottoluokituslaitos, jos ne ovat soveltuvia rahamarkkinarahaston oman sijoitussalkun osalta.
2. Rahamarkkinarahastojen hoitajien on tarvittaessa sovellettava ylimääräisiä perusteita 1 kohdassa mainittujen lisäksi.

6 artikla

Perusteet asetuksen (EU) 2017/1131 20 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen instrumentin liikkeeseenlaskijaa koskevien kvalitatiivisten luottoriski-indikaattorien määrittämiseksi

Rahamarkkinarahastojen hoitajien on mahdollisuuksien mukaan arvioitava seuraavia instrumentin liikkeeseenlaskijaa koskevia luottoriskin kvalitatiivisia perusteita:

- a) liikkeeseenlaskijan tai tapauksen mukaan takaajan taloudellinen asema;
- b) liikkeeseenlaskijan tai tapauksen mukaan takaajan likviditeetin lähteet;
- c) liikkeeseenlaskijan kyky reagoida markkinoiden laajuisiin tai liikkeeseenlaskijaa koskeviin tuleviin tapahtumiin, mukaan lukien kyky maksaa velka erittäin epäsuotuisassa tilanteessa;
- d) liikkeeseenlaskijan toimialan vahvuus taloudessa suhteessa suhdannekehitykseen ja liikkeeseenlaskijan kilpailuasema toimialallaan.

7 artikla

Luottolaadun arvioinnin tulosten sivuuttaminen

1. Rahamarkkinarahastojen hoitajat voivat sivuuttaa sisäisten luottolaadun arviointimenettelyjen tulokset ainoastaan poikkeustapauksissa, mukaan lukien markkinoiden stressitilanteet, ja kun siihen on objektiiviset perusteet. Rahamarkkinarahastojen hoitajien on dokumentoitava päätöksensä, jos ne sivuuttavat sisäisten luottolaadun arviointimenettelyjen tulokset.
2. Osana 1 kohdassa tarkoitettua dokumentointiprosessia rahamarkkinarahastojen hoitajien on nimettävä päätöksestä vastuussa oleva henkilö ja päätöksen perustelut.

8 artikla

Asetuksen (EU) 2017/1131 19 artiklan 4 kohdan d alakohdassa tarkoitettu olennainen muutos

1. Kyseessä on 19 artiklan 4 kohdan d alakohdassa tarkoitettu olennainen muutos, kun
  - a) jossakin seuraavista tapahtuu olennainen muutos:
    - i) joukkovelkakirjojen hinnoittelutiedot, mukaan lukien luottomarginaalit ja vertailukelpoisten kiinteätuottoisten instrumenttien ja niihin liittyvien arvopaperien hinnoittelu;
    - ii) luottoriskinvaihtosopimusten hinnoittelutiedot, mukaan lukien vertailukelpoisten instrumenttien luottoriskinvaihtosopimusten hintaerot;
    - iii) liikkeeseenlaskijaa tai instrumenttia koskevat maksukyvyttömyystilastot;
    - iv) liikkeeseenlaskijan tai instrumentin maantieteelliseen sijaintiin, toimialaan tai omaisuusluokkaan liittyvät rahoitusindeksit;
    - v) kohde-etuutena olevista omaisuuseristä tehty analyysi, erityisesti strukturoitujen instrumenttien osalta;
    - vi) merkityksellisistä markkinoista tehty analyysi, mukaan lukien niiden volyyymi ja likviditeetti;
    - vii) arvopaperien rakenteellisista ominaisuuksista tehty analyysi;
    - viii) arvopapereihin liittyvän tutkimustyön tulokset;
    - ix) liikkeeseenlaskijan taloudellinen asema;
    - x) liikkeeseenlaskijan likviditeetin lähteet;
    - xi) liikkeeseenlaskijan kyky reagoida markkinoiden laajuisiin tai liikkeeseenlaskijaa koskeviin tuleviin tapahtumiin, mukaan lukien kyky maksaa velka erittäin epäsuotuisassa tilanteessa;
    - xii) liikkeeseenlaskijan toimialan vahvuus taloudessa suhteessa suhdannekehitykseen ja liikkeeseenlaskijan kilpailuasema toimialallaan;
    - xiii) analyysi luottoluokituksista tai luokitusnäköymistä, jotka on instrumentin liikkeeseenlaskijalle tai instrumentille antanut rahamarkkinarahaston hoitajan valitsema yksi tai useampi luottoluokituslaitos ja jotka ovat soveltuvia rahamarkkinarahaston oman sijoitussalkun osalta;
  - b) rahamarkkinainstrumentin, arvopaperistamisen tai ABCP-instrumentin luottoluokitus on alennettu jonkin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1060/2009⁽¹⁾ mukaisesti säännellyn ja sertifioitujen luottoluokituslaitoksen käyttämien kahden korkeimman lyhytaikaisen luottoluokituksen alapuolelle.
2. Rahamarkkinarahastojen hoitajien on arvioitava, onko tapahtunut olennainen muutos edellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuissa perusteissa ottamalla huomioon asetuksen (EU) 2017/1131 28 artiklassa tarkoitettujen riskitekijät ja stressitestiskenaarioiden tulokset.
3. Edellä 1 kohdan b alakohtaa sovellettaessa rahamarkkinarahaston hoitajan on otettava käyttöön sisäinen menettely rahamarkkinarahaston oman sijoitussalkun osalta soveltuvien luottoluokituslaitosten valitsemiseksi sekä sen määrittämiseksi, kuinka usein rahamarkkinarahaston on seurattava kyseisten laitosten luokituksia.
4. Rahamarkkinarahastojen hoitajien on otettava huomioon 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu luottoluokituksen alentaminen ja tämän jälkeen suoritettava oma arviointi sisäisten luottolaadun arviointimenetelmiensä mukaisesti.
5. Sisäisten luottolaadun arviointimenetelmien tarkistusta on pidettävä asetuksen (EU) 2017/1131 19 artiklan 4 kohdan d alakohdassa tarkoitettuna olennaisena muutoksena, paitsi jos rahamarkkinarahastojen hoitajat voivat osoittaa, että muutos ei ole olennainen.

9 artikla

Asetuksen (EU) 2017/1131 15 artiklan 6 kohdan a alakohdassa tarkoitettuihin omaisuuseriin sovellettavat kvantitatiiviset ja kvalitatiiviset luottolaatuvaatimukset

Rahamarkkinarahastojen hoitajien on sovellettava tämän asetuksen 3–8 artiklaa arvioidessaan asetuksen (EU) 2017/1131 15 artiklan 6 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen likvidien siirtokelpoisten arvopaperien luottolaatua.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1060/2009, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, luottoluokituslaitoksista (EUVL L 302, 17.11.2009, s. 1).

10 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 21 päivästä heinäkuuta 2018, lukuun ottamatta 1 artiklaa, jota sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2019.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 10 päivänä huhtikuuta 2018.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Jean-Claude JUNCKER
